

Regeringen, hvis vi havde ladet, som om der ikke forelaa sligt, men under den Forhandling, der førtes — som var af fuldkommen fortrolig Natur, og som gentagne Gange kom til at antage Karakter af en Samtale, saaledes som det sker, naar forstandige Mænd taler sammen og ikke mener, der sidder en og lytter udenfor Døren og refererer, hvad der bliver sagt —, kunde der naturligvis siges mangt og meget, som i Virkeligheden ikke kan siges at have været Genstand for Forhandling, og jeg paa- staar, at saaledes som Sagen forelaa, var Masseopsigelsen ikke Genstand for Forhandling i Forhold til Dyrtidstillæget. Men jeg har jo allerede i en tidligere Udtalelse bemærket, at jeg ansaa det for overmaade heldigt, at den 1. Oktober laa imellem den næstsidste og den sidste afgørende Forhandling, saa at hele Spørgsmaalet om Masseopsigelse faldt bort. Jeg vil naturligvis ikke nægte, at Regeringen godt kunde paaskønne Værdien heraf. Om der er faldet nogle Ord mellem Tjenestemændene og Regeringen herom, er en Sag for sig. Det berører aldeles ikke Spørgsmaalet om, hvorvidt Tjenestemændene skulde have haft et Vaaben i Hænde overfor Regeringen, som de truede med at anvende. Dette har ikke været Tilfældet, saa forstandige var Tjenestemændene, og Regeringen havde derfor heller ikke nogen Grund til at tage Stilling overfor en saadan Trusel.

Undervisningsministeren (*Keiser-Nielsen*): Det ærede Medlem fra Holbæk (Nøhr) omtalte et Andragende fra Lærerenker i Holbæk Amt om Forhøjelse af deres Pension og en anden Beregning af Pensionen. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, at Lærerenkerne er nogle af dem, som sidder i de trangeste Kaar i vort Land, og at det sikkert er en af de Klasser, der maa gøres noget for. Jeg skal derfor være meget velvillig i en Forhandling med Finansudvalget, til hvilket Andragendet er sendt. Jeg maa dog sige, at Sagen i Øjeblikket frembyder nogen Vanskelighed. For det første kan man selvfølgelig ikke nøjes med Lærerenkerne i Holbæk Amt, men maa tage Spørgsmaalet om en forandret Pensionsberegning for alle Lærerenker op til Overvejelse, og for det andet er der den Vanskelighed, at der i Øjeblikket sidder en Lønningsskommission, som ogsaa skal behandle Pensionsspørgsmaalene og deriblandt tillige Lærerenkernes Pension. Det vil derfor være ret vanskeligt at gøre nogen Forandring i Pensionsberegningen, før denne Kommission

har tilendebragt sit Arbejde, hvad forhaabentlig vil ske ret hurtigt. Om der paa en eller anden Maade er nogen Udsigt til at hjælpe dem nu, maa bero paa en Undersøgelse og Forhandling mellem Finansudvalget og Ministeren.

Det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) omtalte Professor Starcke's Huslejeportion og fremhævede, at der blandt Grundene til denne Bevilling ogsaa var nævnt den, at han nu maatte ophøre med sin Rigsdagsgerning. Jeg indrømmer det ærede Medlem, at det er uheldigt, at dette er kommet til at staa som en Slags Begrundelse ogsaa for Ministeriet. Doktor Starcke havde blandt andre Grunde ogsaa opgivet denne Grund i sit Andragende til Ministeriet, og vedkommende Embedsmand, som har føjet det ind, har altsaa ladet dette Sted blive staaende, og det er undgaaet min Opmærksomhed, at det derved ogsaa staa som en Grund fra Ministeriets Side. Det er ganske klart, at man ikke kan angive Opgivelsen af en Rigsdagsvirksomhed som Begrundelse for, at man søger en Huslejeportion. Derimod er der i de andre Momenter, som er angivne af Professor Starcke, tilstrækkelig Grund til, at han i Lighed med andre Embedsmænd, som i en sen Alder er kommet til Universitetet, faar tildelt en saadan personlig Portion. Han vil jo ifølge sin Alder neppe nogen Sinde kunne naa til ordinært at faa denne Portion tildelt, og han har maattet opgive 1,000 Kr. som Pension fra sin tidligere Virksomhed som Skolebestyrer og tillige 1,000 Kr., som har været tillagt ham paa Finansloven for hans videnskabelige Virksomhed. — Det ærede Medlem spurgte mig tillige, om det ikke var et meget ringe Tilhørerantal, Professor Starcke havde ved sine filosofiske Forelæsninger paa Universitetet. Dette kan jeg ikke give det ærede Medlem Svar paa; jeg ved i Øjeblikket ikke mere derom, end hvad der kan være kommet frem gennem Pressen.

Der blev af det ærede Medlem for Københavns 12te Valgkreds (Wiinblad) rettet det Spørgsmaal til mig, om jeg vilde være villig til, i Lighed med, hvad der var sket for ca. 20 Aar siden, at udsende et Spørgeskema til Kommunerne med forskellige Spørgsmaal angaaende den Skolebespisning, som muligt finder Sted. Det ærede Medlem begrundede sin Henstilling med, at selv om man ikke just i Øjeblikket kunde tage dette gamle Spørgsmaal om Skolebespisning i Kommunerne op, vilde det sikkert være et af de Spørgsmaal, der trængte